שקליהן קודם החג: **כולה כאחם היא באה.** לצורך כל השלשה תרומות היו תורמין בר"ח ניסן ואף שלא היו בה ממקומות הרחוקים לית לן בה שחורמין על הגבוי ועל העמיד שקאיין קרט ישוג. זונם החסם היח כסה. נכורך כנ השכשה תרומות היו תורמין בר"ח ניסן ואף שלא היו בה ממקומות הרחוקים לית לן בה שחורמין על הגבוי ועל העתיד לגבות: כדי לעשות פומבי לדבר. לפרסם ולהודיע כי בחג הפסח חובה להביא תרומה ממקום הקרוב לירושלם והרחוק במקלת בעלרת והרחוק ביותר בחג אבל למוך הקופות לא בא משקלי הרחוקים: הן נקרא ולא נעשה איך אפשר לקרות פסוקים אלו בלא בעיתה ורעדה: לטובה. לגדבת משכן לא הביאו כולם אלא כל נדיב לב הביאו: לרעה. במעשה עגל כמיב ויתפרקו כל העם: לטובה. במתן חורה כתיב ויולא משה את העם ולא ילאו מעלמן: לרעה. בשילות מרגלים ותקרבון אלי מעלמן: או ישיר משה. וע"י התעוררות משה השירו גם בני ישראל: לרעה. בביאת מרגלים

"א"ל כולה כאחת היא באה ולמה אמרו בשלשה

פרקים כדי לעשו' פומבי לדבר ר' יהודה בר פזי בשם

רְבִי (א) הן נקרא ולא ינבעת. למובה יכל נדיב לב

לרעה יויתפרקו כל העם וגו' למובה יויוצא משה את העם לרעה יותקרבון אלי כלכם. למובה אז ישיר משה ובני ישראל לרעה יותשא כל

העדה וגו' אמר ר' חייא בר יאבא "אכז השכימו

השחיתו וכל השחתה שהיו עושין בהשכמה היו

עושין אותה (ב) א"ר^{7) א}בא בר אחא אין את יכול

לעמוד על אופיא של אומה זו נתבעין לעגל ונותנין

(מ) נתבעין למשכן ונותנין. תנא ריב"ח הדא מתניתא

*ועשית כפורת זהב מהור יבא זהב של כפורת ויכפר על זהב של עגל ר' חגי[©] בשם רשב"נ שלש

תרומות נאמרו בפ' זאת תרומת אדנים ותרומת

שָקלים ותרומת המשכן "דבר אל בני ישָראל ויקחו לי תרומה וגו' זו תרומת אדנים מאת כל איש אשר

ידבנו לבו תקחו את תרומתי זו תרומת שקלים 10 וואת התרומה אשר תקחו מאתם זו תרומת המשכן תרומת המשכן למשכן וֹאוֹמה שירצו יעשו יי תרומת שקלים לקרבן מה שירצו יעשו כדי שיהא יד כולן

שוה. תרומת אדנים לאדנים ¹¹העשיר לא ירבה והד

לא ימעים. אמר רבי אבון אף בפרשה הזאת נאמר בה ג' תרומות 21מחצית השקל תרומה לה'

יתן תרומת ה' לתת את תרומת ה': במ"ו בו

קורין את המגילה בכרכים: (ג'לא ") כן אמר רבי חלבו ר"ה רב בשם ר"ח רבה יוצאין בי"ר שהוא

זמן קריאתה (א"ל) לא בא אלא ללמדך שכל המצות הנוהגו' באדר ^טשני אינן נוהגות באדר ראשון ^{(ד})ר'

רבון אלי מעלמן: אז ישיר משה. וע"י התעוררות תקלין חדתין
הי מומחן בפ"א משום שהרחוקים עדיין לא היי מורמין בפ"א משום שהרחוקים עדיין לא ומילה להם חלק במחידי לגבור ויומנא שהרחוקים לא יהיה להם חלק במחידי לגבור כל השנה לכך היי מורמים בג' פרקים הללו בפרום החג מפני הרחוקים מאד כמו בי בגל שלא הספיקו להביא שקליהן עד קרוב לחג משעה שהכראי וקשיא לרי מחקיה דחיון דגם בני בגל אים מכראין קלא באחד האר דא"א מכריוין מראשו אל חורף א"כ היי יכולים פרקים בשוה: כולה כאח בני של מכל הבל הה להם לתרום בג' בה חם להביא בא" בניקן ולחה היה להם לתרום בג' בי שיהיי כולים מתקומות בפ"א דהייני בא" במיכן בדי שהיי כולים מתקומות בפ"א דהייני בא" בניקן ב"א של היו כולים לש מתקומות בפ"א דהייני בא" בניקן ב"א של אין מורמין על העמיד לגבות ואם הרחוקים לא היי שלין מורמין על העמיד לגבות ואם הרחוקים לא היי

היו לרכים להביח מנילים כולם בלשכה ביין להייני ככן בכרי של רבלים לחלים לולם בלשכה בכין בכרי של מנין גבות ואם הרחוקים לא היו מניקן בכרי שיהיו כלולים כולם בלשכה כלו קחל מניקולים בא בניקן בכרי להיים בל מניקולים בא בניקן נמיא שלא היה להם חלק ממודר שליו חלים החג ואילך חה לא מתסגבר כלל אלא ודאי כל החיד ליכים להשים החגלים לא היים להם שלא היים להם בל היו לריכים להשמיש מראשו של חוקם כדי לעשות פרסום לדבר דודאי אין החיוב לתרום בגי למשות פרסום לדבר דודאי אין החיוב לתרום בגי לחומים האלל אלא ליכון פוא חלים להיו על כל חדשי השנה הן זמן קהלה לכל ישראל לעלוח לרגל לכך היו חורמין בל כל חדשי השכה הן זמן קהלה לכל ישראל לעלוח לרגל לכך היו חורמין בל התרובות הבות הול של בלל מתום בל אי משראל וממכוח אקרא כמרום היו חורמין בל של משלם משל של משלם לשלש ביתרות התוצב שהיו כליל ספים בפיא מחלק ללים להיו ברים של בלל מרומה היו חורמין בל היו מוום ביתרות התוצב שהיו ביור בלים פריקום לגי קופות לגי הפרשות והיי שבחל לשלש פריקום לגי קופות לגי הפרשות והיי שבחל למשל פריקום לגי קופות לגי הכלים לדבר כמיש ביתושלות פייקות לדבר כמיש ביתושלות פייח להדבר לדבר במיש ביתושלות פיים להדבר לדבר כמיש ביתושלות פייקות לדבר כמיש ביתושלות פייקות לדבר כמיש ביתושלות פייקות לדבר בתוחם השום פותבי לדבר כמיש ביתושלות פייקות היים בתוחם בתוחם בליבר במושלות ביים בלחלם בליבר בתוחם המובר של הדבר בתוחם בת

דתרומת המוצח שהיי יכולים להפיס פדיא אלא המילקו לדי פייסות משום פומבי לדבר כמ"ש בירושלמי פ"ק דיומא זוק א"ר שם והלא כהן המדשן את המוצח הפנימי היה יכול לדשן את המנורה אלא לעשות פומבי לדבר היו מלדיכין ב' ההנים ובשלהי פ"ק שם ולתה איל קרב בי"א אלא כדי לעשות פומבי לדבר: הן קקדא ולא נבעם. בממיה כלומר איך נקרא את המקראות הללו ולא יאחונו בעסה וחרדה שמהם אנו למדים כמה גדול כמו של ילה": לעובה. אם היו הודה ועוד היהו לו יצור

ותשה כל העדה את קולם מעלמן: אכן השכימו

השחיתו. כלומר גם הנביא לפניה הוכיחן כיולא בזה השחתה עשו בהשכמה והטוב לא עשו בהשכמה

שגבי עגל כתיב וישכימו ממחרת וגבי נדבת המשכן כתיב והם הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר ולא

א) אלא. ב) נבהת. ג) בא. ד) עי׳ ספרי מ) מכמ, כ) לביטת, גם כמו, ר) עי ספרי פרשת דברים וש"ר פ' נ"א, ה) עי' מגילה כט ב, 1) עי' הגהות הגר"א ועיין ש"ק ועיין ברמב"ן פ' תשא. (גליין הש"ס), ז) מגילה פ"ק הל"א וש"ג, **ח**) ס"א הכל מודין, ט) השני נוסגות. י) ס"ח להבח. כ) מגילה ו ב. ל נדרים פ"ח הל"ו ומגילה פ"א הלכה ה ובבלי נדרים סג א, **מ**) בס״י הנוסחא אלא שכותביו אדר השני תינייו רי"א אדר השני כותבין תי"ו ודיו,

עין משפמ

ז א מיי׳ פ״ב ממגילה הלכה יג טוש״ע או״ח סי׳ תראו ס״א:

נוסחת הבבלי

(א) הנקקל כר: (ב) א"ר ביבל כר: (ב) לא כדין אמר ר"ח ור"ס ורב: (ד) ר" יופי ורבי אחל כר מתנ" מקום כר: (ו) וחד וקלא מתנ" מקום כר: (ו) וחד וקלא בט"ו: (ו) אחת עוקרת זמן: (ח) כר בט"ו: (ב) כר בורב מישוו ביי ברכיה בשם רב ורב סימון כו': (מ) ר' חגא דליפורי אמר כו': (ב) כי סגם דפיפורי סמר כרי.(י) כותבין אדר הראשון (ואדר השני אלא שכותבין אדר הראשון) ראשון

הנהות הב"ח

[א] נ״ל מה שירלו יביאו וכו׳ לקרבן מה שירלו יביאו אבל יד כולם שוה

(h) גמ' נתבעין למשכן ונותנין ובימיר' יוסי בר' חנינא הוה מתניתא

הגהות הגר"א

העשיר לא ירבה ממחלית תרומת אדנים לאדנים וכו' וגירסת הספרים מה שירלו יעשו הוא שבוש דהעשיה לא היה כפי רלונם רק ההבאה בבי תרומות הנייל: [ב] ה"יג לא מסתברא לשעבר אלא להבא לא והא תני וכו' א"ר מני ויאות אילו בן ט"ו שקראה בי"ד ולא קראה בט"ו שמא שומעין לו אם אמרת וכו'. וה"פ הא שותעין נו חם מחנת וביו. והיים הם הדמריה היים הם הדמריה הכל ולא בל לאשתועי אאם קרא בייהי דועבר יום עייו שילא בקרא' יייד דומאי קמייל מאי דהום הום אלא דאחם מאי דהום הום אלא דאחם לאשתועיון דלהבל לא שאם קרא לאשתועיון דלהבל לא שאם קרא "בייד נעדיין ועם טייו לפנוו נותי אין "בייד נעדיין ועם טייו לפנוו נותי אין "בייד לאד ביידי לאד בייד לאד ביידי לא ביידי לאד ביידי לא ביידי לאד ביידי לא ביידי לא ביידי לא ביידי לא ביידי לאד ביידי לא ביידי לאד ביידי לא ביידי לאיי לא ביידי לאיי לא ביידי לא ביידי לא ביידי לא ביידי לא ביידי לא ביידי לאיי לא ביידי לאיי לא ביידי לאי ביידי לא ביידי לאיי לא ביידי לא ביידי לא ביידי לא ביידי לא ביידי לא ביידי לא לריך לקרות בט"ו שכבר ילא בי"ד שהוא זמן קריאה. ופריך והא תני מקום שנהגו וכו׳. אילו בן ט"ו מקראה בי"ד ולא קראה וכוי כלומר שעשה כן לכתחלה שקרא בי"ד ולא בע"ו שמא שומעין לו א"כ אתה בט"ו שמא שומעין לו א"כ אתה בטייז שמח שונמין על מיי מחשה עוקר זמן לכרי בדר ובריחה אמרה דמקום שנהגו לקרות כ" ימים היינו מספק שמא הוא כרך ולרך לקרות בט"א ואם כן איך ואמר שלכחלה בט"א ואם כן איך ממיד חמער זמן כרכחלה אמרי בלכחלה אמרי בל לכרחלה אמרי בל בההיא דריח אייני נקרת פי ד מבנ בשטים דר מ מיירי דאם קרא פעם אחת באקראי בי"ד שינא דבכה"ג לא מיעקר זמן כרכי': [ג] כותביו אדר ראשוו ראשוו ואדר שני סתם ר"י אומר וכו' כל"ל:

תורה אור השלם ו. ויבאו האנשים על הנשים כל נְדִיב לֵב הַבִּיאוּ חָח וְנֶזֶם וְטַבָּעֵת וְבוּמְז כָּל כְּלִי זָהְב וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר הַנִּיף הְנוּפַת זָהָב לַיְיָ:

2. וַיִּתְפָּרְקוּ כָּל הָעָם אֶת נִזְמֵי הַזְּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל יַּוְּיֶב יְּגָשֶּׁוֹ בְּאָוְנֵיֶנֶם זַיְבְּאוֹ גֶּי אַהַרֹן: שמות לב ג זִיוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת הָעָם לְקְרַאת 3 הָאֱלֹהִים מָן הַמְּחֲנֶה וַיִּתְנִּצְבוּ בְּתַרְוּתִּית הָהָר: שמות יט יז 4. וַתִּקְרָבוּן אֵלֵי כָּלְכֶם וַתֹּאמְרוּ

ח ב טוש"ע אה"ע סימן קכו סעיף

ואדר השני סתם דר"מ רי"א כו':

נר מצוה

בהשכמה ממש: אופיא. דעתם ומנהגם של אומה זו: נסבעין לעגל. כשתבעו מהם זהב לעגל נחנו וכשתבעו למשכן נחנו: הדה מחניחה. פליגה על רבי בא דלכך נתנו למשכן כדי לכפר על מעשה עגל: בפרשה זאת. היא פרשת ויקחו לי תרומה: מה שירצו יעשו. לצרכי המשכן יהיה לאיזה צורך שיהיה וגם כמה שהיו רולים היו יכולים ליתן: מה שיהיה וגם כמה שהיו רולים היו יכולים ליתן: מה שירלו יעשו. לחיזה קרבן שהיו לריכין וכן מבקרי מומין היו לוקחין שכרן מתרומת הלשכה וכמה שהיו רוצים היו יכולים ליתן ובלבד שיהא יד כולם שוה: מרומם אדנים לאדנים. דוקא ולא לשאר דברים: אף בפרשה הואת. והיא פרשת כי תשא: הכל יולאין בי"ד. אפי׳ כרכים שהוא עיקר זמן קריאתה והא דמנן כרכים קורין צט״ו היינו אם רצו משא״כ יהה מתן בכיכים קורין בטייו הייני חם דכו מעמייב עיירות אסורים לקרות בטייו דכמיב ולא יעבור: לא בא אלא לנמדך כר: כלותר ולא מיקשי לך א״כ דהכל יולאין בי״ד בזמניהם ל״ל דבבבלי ריש מגילה אתריי בזמניהם בא ללמד שזמנו של זה לא סומנו אתריי בזמניהם בא ללמד שזמנו של זה לא סומנו של זה וקאמר הש"ס דלרבי חלבו בא ללמד שיכול של זה הקשות השם ללוגים ולכל לכו לכול שלה ל לקרותן באחד מהומנים באדר ראשון או בשני ובמגילה פ״ק הגירסא לא בא אלא ללמדך שהמלות נוהגות בשני ואיכא לפרושי דה״ק בומניהם אתי ללמד שלא יקראו אלא בומנם דהיינו באדר שני והא ללמד שלא יקראו אלא בומנם דהיינו באדר שני והא ודאי דלרבי חלבו קשיא מתני׳ דתני בט"ו קורין את המגילה בכרכים דמשמע מינה דחיובא הוא שיקראו התוכנים בכוכים מתוכנו מיה הרובו הוא בא היות בא היות היות היות היות במתוכנית משתע שלון קורין אלא באדר שני דומיא דאיקן: הוון שלון קורין אלא באדר שני דומיא דאיקן: הוון יוסיבין. והוה קשיא להו מתני לרי חלבו: ה"ג לא מספבר אלא נשעבר אבל להבא לא. וה"פ הא דר"ח

נְשְׁלְחָה אָנְשִׁים לְפָנֵינוּ וְיַחְפְּרוּ לְנוּ אֶת הָאָרֶץ וְיָשִׁבוּ אֹתָנוּ דְּבָר אֶת הַדָּרָךְ אֵשִׁר נָעֵלָה בָּה גַעלה בָּה נָעלה בָּה נָעלה בָּה אָליהָן: דברים א ככ . 5. אָז יָשִיר מֹשָׁה וּבְנִי יִשְרָאל אָת הַשִּׁירָה הָזֹאת לַיִּן וּאמָרוּ לָאמר אָשִירָה לְיִי כִּי נָאַה נְאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רְמָה בַּיִם: שמות טו א . 6. וְתִּשְׁא בְּל הְעַרָה ניתנו את קלם ויבכר קדם במשר בא ברביל ההוא את הקראי אותי תקדו מים לאת הבני יש מה השלים ויבכר היה במדכר יה א 7. אמרתי את הקראי אותי תקדו מה השלים ויבטר היה את הקראי אותי תקדו מה הקרונה מאת כל איש אשר הדבני לבו תקדו את הקרונה השחירת בל עלילותם: צפניה כרק גי א 7. אמרתי את הקרונה מאת כל איש אשר הדבני לבו תקדו את הקרונה השחירת בל עלילותם: צפניה כרק גי א 7. אמרתי תקדו מתקם הבני ישה לי תרונה מאת כל איש אשר הדבני לבו תקדו את הקרונה השחירת בל עלילותם: צפניה כרק את הקרונה השחירת בל עלילותם: צפניה כרק גי את הקרונה השקל לתת את הרונות היי לכפר על נפשתיכם: שמות ל טו בו 11. הגששר לא יַרְבָּה וְתִּדְּלָ לֹתְתְ אֶת הְרוּמָת הְיִ לְכַפָּר עַל נִפְשֹׁתִיכָם: שמות ל טו בו 11. הָעְשִׁיר לא יַרְבָּה וְתִּדְּל לֹא יִמְעִיט מִמְּחָבִי לְתָּל הְתַבְר עַל הַפְּקָּדִים מִבְּן עַשְּרִים מִבְּן עַשְּרִים מִבְּן עִשְּרִים מִבְּן עַשְּרִים מִבְּן בּיִבְּל הְתַבְר עַל הַפְּקָדִים מִבְּן בִּיבִּים מִבְּיִם מִבְּיִם מִבְּיִם מִבְּיִם מִבְּיִם מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּיִם מִבְּים מִבְּיִם מִבְּים מִבְּיִבִּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּיִבּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִּים בּיִבּים מִבְּים מִּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִבְּים מִיבְּים מִּבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים בְּיִּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְים מִּיבְּים מִּיבְּיִּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּים מִּיבְּיִים מִּיבְּים מִיבְּים מ